

МОТИВИ към Присъда № 36 от 15.12.2022г. на ОС Хасково, постановена по н.о.х.д. № 620
по описа за 2022 година.

Против подсъдимия К. Г. К. е предявено обвинение за извършено от него престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 16.11.2019г. в землището на с. Малко Градище, общ. Любимец по път ПП III-597 при км 45+950 при управление на товарен автомобил марка „Строен Джъмпер“ с рег.№ ****, нарушил правилата за движение по пътищата (чл. 20, ал. 2 от ЗДвП - "Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с ... характера и интензивността на движение, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие“ и чл. 77 от ЗДвП - При заслепяване водачът е длъжен да намали скоростта и при необходимост да спре) и по непредпазливост причинил смъртта на К.Р.Г.И., гражданин на ***, б.ж. на ****. Участващият по делото прокурор от ОП – Хасково счита, че обвинението е доказано по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото доказателства, подкрепящи признанието на подсъдимия по чл. 371, т. 2 НПК и пледира на К. да бъде наложено наказание ”лишаване от свобода”, чието изпълнение бъде отложено при условията на чл. 66, ал. 1 от НК, както и лишаване от права на основание чл. 343г от НК.

Защитникът на подсъдимия, с оглед направеното признание и подкрепящите го писмени и гласни доказателства от досъдебната фаза на производството пледира, съдът да акцентира върху смекчаващите вината и отговорността обстоятелства, като определи наказание „лишаване от свобода” в минимален размер, чието изпълнение да отложи на основание чл. 66, ал. 1 от НК. В този аспект защитникът изтъква положителните характеристични данни, дългогодишния опит като водач на МПС без допуснати нарушения на ЗДвП и ППЗДВ, изразеното в съдебно заседание съжаление и разкаяние, както и подробните обяснения дадени от подсъдимия на досъдебната фаза на производството.

Подсъдимия К. К. разбира в какво е обвинен, признава изцяло фактите изложени в обвинителния акт, като изрази съгласие да не се събират доказателства за тези факти. В съдебно заседание изказа съжаление, а в последната си дума иска да му бъде наложено справедливо наказание.

Съдът, след като прецени събраните на досъдебното производство доказателства поотделно, в тяхната съвкупност и направеното самопризнание, приема за установено от фактическа страна следното:

К. Г. К. е роден и живее в *****. Трудово ангажиран е и е правоспособен водач на МПС с категории АВСАМТКТ, като се води на отчет от ****г. Наказван е веднъж по НП с глоба за нарушения на режима на скоростите. Притежава товарен автомобил - микробус марка „Ситроен Джъмпер“ с рег.№ ****.

К.Р.Г.И., роден на ***** година, *** гражданин, обичал България от студентските си години, а от няколко години се бил заселил в ****, обл. *** с намерение да си купи къща. Няма близки, освен сестра си М. Л. У. Д., която живеела в *****. С нея общували по пощата с писма, а през юни 2019г. г-жа Д. го посетила. От 2014г. пострадалият пребивавал в наследствен имот на св. М.Л.. Уговорката била да не плаща наем, а починалият да поддържа къщата, двора и стопанските постройки. К.Р.Г.И. притежавал мотопед марка „Пежо“ с рег. № *****, рама № *****, двигател № ***** с обем 40 куб.см, с макс. мощност 2.2 kW и максимална конструктивна скорост до 45 км/ч., т.е., това двуколесно моторно превозно средство следва да се определи като мотопед. Мотопедът бил регистриран на негово име в ***** /*****/, имал и застраховка от компания ****. Макар и законът да изисква за управлението му свидетелство за правоспособност за категория АМ, видно от изпълнената ЕЗР, чл. 76 от ЗДвП на ФРГ Германия не изисквал правоспособност и

свидетелство за това МПС от родените преди 1 април 1965 г. Мотопедът бил изправен, вкл. осветлението му, включващо преден фар с дълга и къса светлина, предни странични пътепоказатели, заден блок с два мигача и габаритна/стоп светлина, както и два светлоотразителя, поставени на преден пластичен панел. К.Р.Г.И. притежавал и двуколесно товарно ремарке за велосипед с товароносимост 50кг., което с теглич прикрепвал към мотопеда. Същото не подлежало на регистрация, тъй като било предназначено да се тегли от велосипед. Макар и да не притежавало осветление, светлоотразители били поставени: на двете колела; на задната страница - 2 бр. триъгълни и 2 кръгли в червен цвят; на страниците - три кръгли в жълт цвят, на предната стена. Т.е., изискванията на чл. 71, ал. 2 и чл. 72 от ЗДвП били надхвърлени. На 16.11.2019г. след 17.00ч. К. Г. К. потеглил с микробуса си от *****, обл. *** за вилата си в село ****, където планирал да изгледа футболен мач на националния отбор на България. К. управлявал микробуса след село Л. по път ПП 111-597, по хоризонтален, равен и прав участък от пътя с дължина 1 500м. Пътното платно било двупосочно с по една лента за всяка посока, всяка с ширина по 3.20м., от дребнозърнест асфалт, сух. Движел се на осветление на фарове - на дълги светлини. Осветената зона пред автомобила при къси светлини е 70-80м., а на дълги - над 150м. За по-добрата видимост спомагала и непряката осветеност на пътя от залязлото зад хоризонта слънце, т.е. т. нар. полумрак. В тази връзка следва да се съобрази, че официалният справочник „Астрономически календар за 2019г." на Института по астрономия с Национална астрономическа обсерватория е отбелязал, че на този ден залезът е настъпил в 17.03ч., а полумракът за периода е с продължителност 30 минути. В същото време К.Р.Г.И. потеглил от село Л. с мотопеда си и двуколесното товарно ремарке за велосипед, на което натоварил празни ПВЦ бутилки, за да напълни вода от чешмата в центъра на с. ****. Движел се на осветлението на преден фар и задна габаритна светлина, както и на посочените вече светлоотразители на задната страница - 2 бр. триъгълни и 2 кръгли в червен цвят. Около 17.30ч. К. управлявал микробуса след село Л. в землището на с. Малко Градище, общ. Любимец по път ПП III-597 при км 45+950 със скорост около 78 км/ч. при което започнал да застига попътно движещия се в дясна лента със скорост около 39 км/ч. мотопед. Както вече бе посочено, правият участък, неограничен от препятствия бил над 1 500м., а непряката осветеност от залязлото под хоризонта слънце, както и движението па дълги светлини е позволявало на водача К. Г. К. да забележи мотопеда на много повече от 100 метра пред него/ повече от 200м. преди МУ. Срещу подсъдимия се задал автомобил, останал неустановен по делото, който се движел със същата скорост. На значителна дистанция един от друг, според подсъдимия 400м., насрещният автомобил примигнал със светлините, с което поискал да се движат да къси, което К. сторил. Двата автомобила продължили на къси светлини, когато непосредствено преди разминаването им, което се състояло на около 200м. преди МУ, водачът па насрещния автомобил превключил на дълги светлини, в резултат на което водачът К. се почувствал „заслепен". Това състояние се характеризира с временна невъзможност да наблюдава всеобхватно и непрекъснато пътното платно, както и да възприема намиращите се на пътя превозни средства. Съгласно чл. 77 от ЗДвП водачът К. е бил длъжен незабавно да намали скоростта на движение до безопасна и дори да спре, докато премине ефекта на заслепяването и той отново да има възможност да вижда добре и да възприема пътната обстановка и опасностите на пътя. В противоречие с предписаното в чл. 77 от ЗДвП подсъдимият не намалил скоростта си на движение, нито спрял. Продължил да се движи със същата скорост от около 78 км/ч., която макар и разрешена, се е оказала несъобразена за пътната ситуация. За времето от около 9-10 сек изминал 200-те метра в рамките, на които застигал непрекъснато скъсявал разстоянието до намиращия се на около 100м. пред него мотопед. При това се оказал твърде близо до него, в резултат на което настъпил неизбежен удар с предната дясна част на товарен автомобил-микробус марка „Ситроен Джъмпер" с рег.№ **** в задната лява част на ремаркетото на мотопеда. Мястото на удара се намира в дясната лента за движение на 25м. преди ориентира и на 0.6-0.9м. източно

от дясната граница на платното за движение. От удара, тялото на водача на мотопеда отхвъркнало и се установило на 43.13м. от място на удара и в крайпътната канавка. Мотопедът преустановил движението си на 44м. от ориентира, а ремаркетото, което получило значителни щети е намерено на 3 метра преди него. Едва след удара, водачът на т.а. е реагирал, като задействал спирачната система, след което спрял на разстояние 84.93 м. от МУ, плътно вдясно на пътя.

Видно от изготвената съдебномедицинска експертиза, включваща аутопсията на трупа на К.Р.Г.И. са установени следните травматични увреждания: съчетана травма при ПТП на пътя: черепно-мозъчна травма - разкъсно-контузна рана и охлузвания по лицето, кръвонасядане на меките обвивки на черепа, травматичен субарахноидален травматичен кръвоизлив с кръвоизлив в мозъчните стомахчета. Счупване на гръбнака в шийния отдел с кръвонасядане на рехавата тъкан. Гръдна травма - отломъчно счупване на ребра двустранно, разкъсване на аортата, кръвоизлив в сърдечната торбичка, контузия в средностението, разкъсана дясна диафрагма, контузия на белите дробове, кръвоизлив в гръдната кухина. Коремна травма-разкъсване на черния дроб и на десния бъбрек. Счупване на тазовия пръстен. Причината за смъртта е несъвместимо с живота грубо нарушаване на анатомичната цялост на жизненоважни органи и структури. В момента на удара пострадалият е бил на мотопеда, с гръб към автомобила, който го блъска.

Изследвана за алкохол е кръв на починалия, при което е установено съдържание 0.18 ‰.

След спирането на микробуса водачът К. Г. К. се обадил в 17.38ч. от мобилния си телефон на ЕЕН 112. Съобщил за настъпилото ПТП, като заявил, че той е блъснал с микробуса си мотопед, който бил спрял и не може да открие водача му. По повод сигнала, на мястото на произшествието веднага бил изпратен екип на РУ на МВР Свиленград, в състав свидетелите И.Н. и Б.Р.. Същите изяснили ситуацията по настъпване на ПТП-то и установили водачите на двамата участници в ПТП, след което извършили проверка за алкохол с техническо средство "Дрегер 7510" фабр. № 0088, на водача К., който отчел 0.00 промила. Подсъдимият бил изпробван и с техническо средство „Дрегер DRUG TEST 5000 за наличие на НУВ, който отчел отрицателна проба. Автоконтрольорът Б.Р. съставил и АУАН № ****, по който производството е прекратено, както и докладна записка. На 16.11.2019 г. местопроизшествието било посетено от дежурен разследващ полицай при РУ на МВР Свиленград, който извършил оглед на местопроизшествие, като съставил протокол, с който разследващият орган иззел като ВД - ПТС № 1 - товарен автомобил микробус марка „Ситроен Джъмпер“ с рег.№ ****, собственост на подсъдимия К. и ПТС № 2 - мотопед марка „Пежо“ с рег. № *****, рама № *****, двигател № ***** и товарно ремарке за велосипед, собственост на К.Р.Г.И..

Разпитан като обвиняем К. Г. К. дал обяснения, в които посочва, че причина за ПТП е заслепяване при разминаването с насрещния автомобил. Изготвените по делото две автотехнически експертизи сочат като причина за настъпилото пътнотранспортно произшествие, че водачът на т.а. микробус марка „Ситроен Джъмпер“ с рег.№ **** е нарушил правилото на чл. 77 от ЗДвП „При заслепяване водачът е длъжен да намали скоростта и при необходимост ла спре“. Вместо това, водачът К. продължил да се движи със същата скорост, с каквато се е движил и преди възникване на опасността за движение, от около 78 км/ч., която макар и разрешена, се е оказала несъобразена за пътната ситуация, с което е допуснал нарушение и на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Наличието на „заслепяване" от дългите светлини на движещо се насреща МПС, представляващо възникналата временно пречка пътната обстановка да се следи пълноценно, подсъдимият не е реагирал по начина, който му предписва чл. 77 от ЗДвП, а е продължил да се движи със същата несъобразена скорост – нарушение и по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните на

досъдебната фаза на производството устни и писмени доказателства показанията на свидетелите: Б.П.Р., И.Т.Н., М.Д.Л., Ж.М.И., Х.М.Я. и М. Л. У. Д., експертизите и приобщените към доказателствата по делото протоколи, снимков материал, справки и декларация, подкрепящи напълно направеното от подс. К. при условията на чл. 372, ал. 4 вр. чл. 371, т. 2 от НПК признание.

При тези факти съдът прие, че подс. К. е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "в" вр. чл. 342, ал. 1 от НК защото на 16.11.2019г. в землището на с. Малко Градище, общ. Любимец по път ПП III-597 при км 45+950 при управление на товарен автомобил марка „Строен Джъмпер" с рег.Но ****, нарушил правилата за движение по пътищата (чл. 20, ал. 2 от ЗДвП - "Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с ... характера и интензивността на движение, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие" и чл. 77 от ЗДвП - При заслепяване водачът е длъжен да намали скоростта и при необходимост да спре) и по непредпазливост причинил смъртта на К.Р.Г.И., гражданин на ***, б.ж. на ****. Безспорно установено от съдебномедицинската експертиза е, че смъртта на К.Р.Г.И. е причинена при ПТП-то, вследствие съчетаната травма. Автотехническите експертизи установяват, че в резултат поведението на подс. К. – не е намалил скоростта или спрял автомобила, при получило се „заслепяване“ от светлините на насрещно движещо се моторно превозно средство и продължаването движението с избраната скорост на движение от 78 км/ч е довело до настъпване на пътнотранспортното произшествие, вследствие на което е причинен и съставомерният резултат – смъртта на К.Р.Г.И..

От субективна страна деянието е осъществено по непредпазливост, тъй като подсъдимият не е желал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. В случая настъпилото транспортно произшествие и причинените съставомерни последици се дължат на нарушаване задълженията по чл. 77 и чл. 20, ал. 2 от ЗДвП от подс. К. и конкретно на необоснованата му субективна увереност, че управлявайки МПС-то по споменатия по-горе пътен участък, с избраната от него разрешена скорост за движение в извън населено място и въпреки „заслепяването“ безпрепятствено ще продължи движението си, без да намали скоростта или спре и без да настъпи ПТП. Тази субективна увереност у подсъдимия е довела до подценяването на пътната обстановка, попречила му е да вземе правилно решение и да съобрази поведението си на пътя с оглед на конкретната ситуация. А правомерното поведение се заключава в изпълнение на вменените в чл. 20, ал. 2 и чл. 77 от ЗДвП задължения на водача на моторното превозно средство при избиране скоростта на движението да се съобрази с характера и интензивността на движение, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, а при заслепяване да намали скоростта и при необходимост да спре. Подс. К. не е предвиждал настъпването на обществено опасните последици, но е бил длъжен и е могъл да стори това. Затова наказателната му отговорност следва да бъде ангажирана за нарушения по чл. 20, ал. 2 и чл. 77 от ЗДвП от ЗДвП, тъй като е извършил деянието, предвидено в разпоредбата на чл. 343, ал. 1, б. "в" вр. чл. 342, ал.1 от НК по непредпазливост.

Причини за извършване на престъплението от подс. К. са моментното му пренебрежително отношение към повелителната разпоредба на ЗДвП, регламентираща правилата за движение по пътя извън населените места, подценяване на конкретната пътна обстановка.

При индивидуализация на наказанието на подс. К. съдът отчете наличие единствено на смекчаващи отговорността обстоятелства – подробните обяснения, способствали за разкриване на обективната истина по делото, зрялата възраст, чистото съдебно минало, изключително добрите характеристични данни, липсата на други

нарушения по ЗДвП(едно в продължение на 37 години), действията му след деянието – останал на място, сигнализирай за станалото на 112, изчакал пристигането на служителите на РУ Свиленград, оказаното им съдействие и нито едно отегчаващо. При така посочените обстоятелства, имащи значение за вида и размера на наказанието, е необходимо приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК защото и най-лекото предвидено в специалната част на НК наказание(чл. 343, ал. 1 от с.з.) се явява несъразмерно тежко за конкретния деец, поради което съдът наложи на подс. К. наказание “лишаване от свобода” за срок от 1(една) година. Тъй като подс. К. не е осъждан, наложеното му наказание “лишаване от свобода” е за срок по-малък от три години, съдът счита, че за постигане целите на наказанието и най-вече за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия не е наложително той да изтърпи ефективно наказанието, поради което отложи неговото изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от три години. В тази връзка следва да се посочи, че подс. К. е намерил своята професионална и житейска реализация човек, ползва се с изключително добри характеристични данни по местоживееене; след настъпването на ПТП е останал на място и в продължение на близо ***** не е допуснал нарушения на ЗДвП или ППЗДвП. Изложеното дава основание на съда да счита, че така определеното по вид и размер наказание, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК ще постигне личната и генералната превенция по чл. 36 НК. Освен това, на основание чл. 343г от НК съдът лиши подсъдимия от правото да управлява моторно превозно средство за срок от 1(една) година, който срок бе определен най-вече с оглед липсата на наказания за допуснати нарушения по ЗДвП или ППЗДвП на подс. К. за период от почти *****, към датата на деянието (Справки – л. 171, 172 от т. I-ви на ДП).

С оглед постановената присъда подс. К. следва да заплати по сметка бюджета на МВР направените по делото на досъдебната фаза на производството разноски в размер на 1 693. 70 лева, по сметка на ОС Хасково – 97.50 лева – разноски в съдебната фаза, а веществените доказателства - мотоциклет марка „Пежо" с рег.Но ***** и частите от двуколка да се върнат на наследника на починалия.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.

Председател: